

El Gat defensa el Xacal

Diverses instantànies de Carlos entre 1974 i 1994. Aquest desplegament de caracteritzac

El passat 15 d'agost la notícia va sorprendre tothom: el mític terrorista Carlos havia estat detingut. Era la primera vegada. Una operació llampec de la policia francesa en combinació amb el Govern del Sudan havia culminat amb l'ingrés del Xacal a la presó parisenca de La Santé. Quan semblava que ja ningú el recordava, aquella vella foto, en blanc i negre, va reaparèixer als diaris, a les televisions i a la memòria de molta gent. Una cara rodona, amb patilles, ulleres fosques de pera. Un nas ample, uns llavis molsuts i un coll de camisa desmesurat.

Havien passat vint anys, d'ençà que aquell home s'havia convertit en el terrorista més buscat del món. De seguida Carlos va dir que no comptessin amb ell per traïr països amics i donar noms. Aquesta primera declaració va tranquil·litzar molts governs i molts personatges que en les dues últimes dècades han tingut relacions més o menys clares amb ell.

Les primeres compareixences que ha fet davant el jutge Jean-Louis Bruguière han estat un monòleg. Carlos només ha obert la boca per fer comentaris irònics al marge. El primer dia li va dir al magistrat que era una estrella, i no es va poder estar de fer un elogi sobre la qualitat de l'armament dels policies que l'envoltaven: "Ah!, els FA-MAS. Nosaltres en teníem al Líban: són bons". Només una pregunta l'ha fet trencar el mutisme i les poques intencions de col·laborar amb el tribunal. Quan el jutge Jean-Louis Bruguière, que l'ha qualificat d'"enciclopèdia vivent del terrorisme", li va demanar quin advocat volia, Carlos no ho va dubtar: Jacques Vergès.

Pocs dies després, la premsa va publicar uns suposats documents dels serveis secrets de l'antiga RDA, l'Stasi, que deien que l'advocat Vergès era un "membre operacional" del grup Carlos. L'any 1982, Jacques Vergès ha-

via defensat Magdalena Kopp, aleshores companya de Carlos. Segons aquests informes, la implicació de Vergès en aquest cas havia anat més enllà del que s'espera d'un advocat defensor. El cas Carlos convertint-se en l'afer Vergès.

El ministre de l'Interior francès, Charles Pasqua, va declarar que els documents semblaven dignes de crèdit. Jacques Vergès va contraatacar dient que els serveis secrets francesos l'havien intentat eliminar a principis dels anys 80. Durant quinze dies aquesta guerra dialèctica va ocupar un lloc principal en els informatius i la premsa del país veí. Fins i tot diuen que un irònic Carlos va manifestar la seva preocupació per la possibilitat de veure's involucrat ell mateix en l'afer Vergès.

Jacques Vergès tornava a ser el centre d'una polèmica nacional. No era la primera vegada. Ja ho havia estat quan es va encarregar de la defensa del destacat nazi Klaus Barbie, l'any 1987. I de gent com el terrorista àrab Georges Ibrahim Abdallah o el dirigent d'Acció Directa André Olivier.

La carrera d'aquest controvertit advocat, que la premsa ha batejat com el *Gat*, es va iniciar durant la guerra d'Algèria, on va ser defensor dels militants del FLN que lluitaven contra la colonització francesa. Va ser aleshores que va elaborar la teoria que ell anomena "defensa de ruptura", que bàsicament consisteix en la negació de la legitimitat del tribunal.

A Vergès li agrada mantenir una certa imatge de misteri entorn de la seva biografia. Del 1970 al 1978 va desaparèixer literalment. Ningú no ha sabut mai on era, fins i tot el van arribar a donar per mort. Uns diuen que era el cervell gris dels khmers rojos, d'altres que estava presoner a Alger... Ell prefereix mantenir la incògnita. Avui només el preocupa la defensa de Carlos. **X. M. / C. S.**

menys la tercera per l'esquerra, formaven part dels seus passaports, de diverses nacionalitats.